

Podomáček

č.23

zdarma

Zpravodajský občasník obce Podomí

Úvodník

Vážení občané!

Léto už je za námi, dětem skončily prázdniny – letos nebývale dlouhé – a začal školní rok, který doufejme už nebude narušen opatřeními proti koronaviru.

V tomto čísle našeho zpravodaje se jako vždy můžete seznámit se zprávou obecního úřadu o činnosti v minulém období, připomenout si, které akce loni proběhly a které se připravují na podzim a zimu. Následuje článek o mysliveckém sdružení Kojál a informace ze ZŠ a MŠ Podomí.

Již 23. vydání Podomáčku obsahuje také další dosud nepublikovanou povídku a pohádku pana Karla Vágnera. Jejich děj jako obvykle vychází z našeho blízkého okolí.

red

OBSAH

Úvod

Zpráva obecního úřadu

Myslivecký spolek KOJÁL

Místní knihovna

Z činnosti sportovního kroužku

ZŠ Podomí

Povídka

Pohádka

Podomské mlaskání 2020

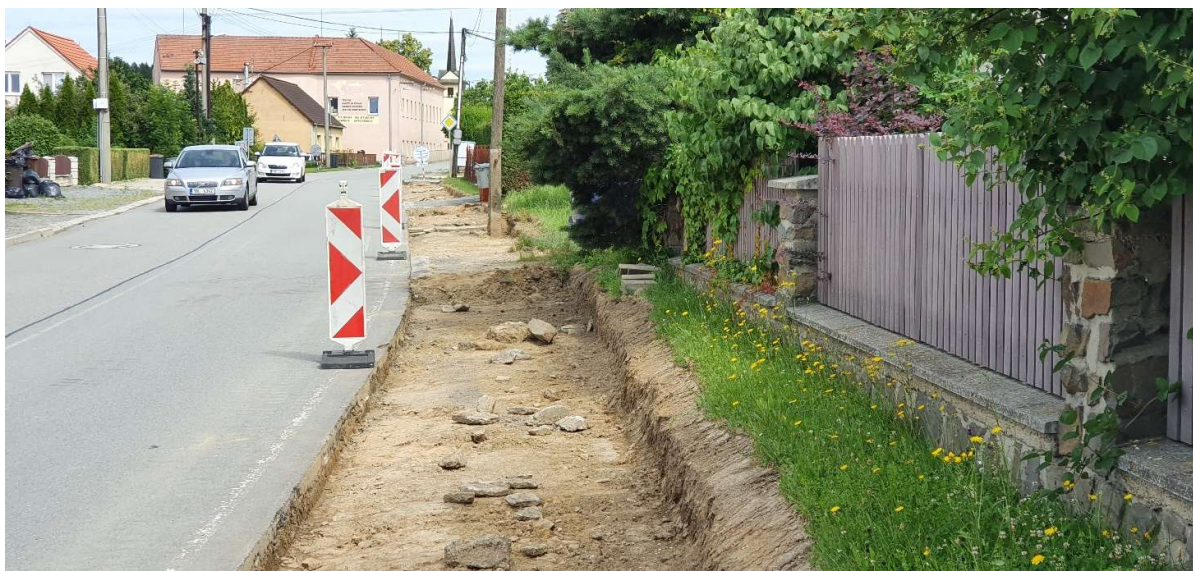
Zpráva obecního úřadu

Co nás potkalo, co nás čeká

První polovina letošního roku byla poznamenána nouzovým stavem v celé České republice vyvolaným koronavirem, Covidem-19. Ze dne na den byly uzavřeny školy, museli jsme začít nosit roušky, izolovali jsme se od okolního světa. Když to vypadalo, že se podařilo první vlnu infekce zvládnout, došlo k rozvolňování opatření. Na podzim byla znovu zavedena některá preventivní opatření, ale dá se předpokládat, že i ta budou postupně zpříšňována. V případě, že k tomuto opravdu dojde, nabízíme seniorům možnost nakoupení, případně vyzvednutí léků. Bližší informace získáte u Kateřiny Ševčíkové na Obecním úřadě, nebo na telefonu č. 724 186 601.

Rekonstrukce chodníků v blízkosti komunikací II. a III. třídy

V předchozích číslech Podomáčku jste byli informováni, že se obci Podomí podařilo získat dotaci na rekonstrukci chodníků v blízkosti komunikací II. a III. třídy. V červnu byly započaty práce ze směru od Ruprechtova. Práce by měly být dokončeny v měsíci říjnu. Současně probíhá zpracování projektové dokumentace na chodník okolo komunikace II. třídy směrem na Senetářov. Realizace tohoto chodníku a úprava problematického napojení chodníku okolo latovny bude probíhat v první polovině roku 2021.

Úprava veřejného prostranství s dětským hřištěm

Obci Podomí se podařilo získat dotaci na první etapu úpravy parku naproti pohostinství. V této první etapě budou u chodníku u autobusové čekárny zbudovány sedací schody a zábradlí směrem k parkovišti u Příhonu. Do parku bude umístěn jeden dominantní lanový prvek, skluzavka, průlezka a balanční herní prvek pro menší děti. V současné době probíhá finalizace projektové dokumentace pro výběrové řízení. Realizace plánovaných prací musí být ukončena v říjnu 2021.

Dotace pro ZŠ a MŠ Podomí

Základní škola a mateřská škola Podomí žádala před třemi lety o dotaci na vybudování počítačové učebny. Přestože bylo základní škole původně sděleno, že pro velký zájem dotaci nedostane, v první polovině letošního roku přišla zpráva, že škola dotaci získá. Jedná se o projekt v celkové výši 5 000 000 Kč, kdy výše dotace je 90%. Realizaci je nutné nejdříve uhradit z vlastních prostředků, dotace bude převedena na účet školy nejpozději do 6 měsíců od vyúčtování dotace. Realizace akce by měla být ukončena nejpozději 31. 8. 2021. V loňském roce zažádala Obec Podomí o dotaci pro Základní školu a mateřskou školu Podomí, jejímž hlavním účelem je rekonstrukce odborné učebny – dílen – se kterou souvisí také zbudování bezbariérového přístupu. Celkové náklady projektu jsou vyčíslené na 5 000 000 Kč. Obec Podomí dotaci získala dotaci ve výši 95%, ale i v tomto případě je nutné nejdříve uhradit náklady z vlastních prostředků a dotace bude převedena na účet obce do 6 měsíců od vyúčtování dotace. I v tomto případě by měla být realizace akce ukončena nejpozději 31. 8. 2021.

Aby obec Podomí a Základní škola a mateřská škola Podomí mohly uhradit náklady obou projektů, bude nutné vyjednat krátkodobé bankovní úvěry.

Prvních pět let od realizace projektu „Podomí – kanalizace a ČOV“

V červenci uplynulo pět let od postavení čistírny odpadních vod a v říjnu uplyne stejně dlouhá doba od ukončení stavby kanalizace v naší obci. Jelikož touto dobou skončí také záruční lhůta na tyto stavby, bylo nutné provést kontroly a upozornit na nedostatky, které se během doby provozu kanalizace a čistírny odpadních vod objevily. V červenci podala obec Podomí první reklamaci týkající se zejména ČOV a netěsností kanalizačních řadů. Na podzim bude podána druhá reklamáce, která bude zahrnovat porušené povrchy komunikací a klapající kanalizační poklopy na komunikacích II. a III. třídy.

Sběrná hnízda pro tříděný odpad

V obci Podomí jsou tři hnízda na tříděný odpad, která do nedávna fungovala, až na drobné výjimky, bezproblémově. V poslední době se ale u kontejnerů objevuje komunální odpad, nebezpečný odpad, elektroodpad. Tyto odpady jsou u kontejnerů pohozeny volně, někdy v plastových pytlech, nebo v plastových kbelících. Tyto odpady záměrně od kontejnerů neodklízíme hned. Vždy doufáme, že člověk, který tam odpady odložil, si to uvědomí a sjedná nápravu. Po pravdě se tak nikdy nestalo, a tak po určité době musí přijít obecní zaměstnanec, který odpad uklidí. Mrzí nás, že v době, kdy všichni platí poplatky za odpad, všechny domácnosti mají popelnice, a my máme možnost se odpadu (i velkoobjemového, nebezpečného, elektroodpadu) pravidelně zbavovat, najdou se mezi námi tací, kteří takový odpad vyhodí ke kontejnerům, kolem kterých chodí oni sami i jejich spoluobčané, a čekají na to, až obec zajistí úklid.

Odpad ze zahrad

Od loňského roku začala Obec Podomí likvidovat odpad ze zahrad pomocí drtiče, který přijede třikrát za rok. Protože se odpad na skládku může přivést kdykoliv, nedaří se nám ihned po podrcení nahrnout podrcený bioodpad na hromadu, aby vznikl větší prostor pro ukládání nového odpadu ze zahrad, proto dochází ke kupení čerstvého odpadu na podrcenou vrstvu. Chápeme, že pohyb v čerstvě podrcené vrstvě odpadu ze zahrad je

problematičtější, ale přesto vás žádáme, abyste ukládali nový odpad ve větší vzdálenosti od silnice. To, že svůj odpad vyklopíte pohodlně ze silnice, potom znemožní využití celého prostoru skládky a odpad ze zahrad je vysypáván na silnici a na okolní pozemky.

Napouštění Rajáku a úpravy okolí

V lednu bylo vyčištěné koryto potoka od čistírny odpadních vod, na jehož konci, těsně před vtokem do rybníka, byla vybagrovaná sedimentační jímka, ta byla později ještě o něco prohloubena. Rybáři postavili na jejím konci malou hráz, která zpomaluje vodu přitékající do rybníka natolik, že nečistoty mohou klesnout na dno sedimentační jímky. Podle množství zanesení bude pravidelně docházet k čištění sedimentační jímky.

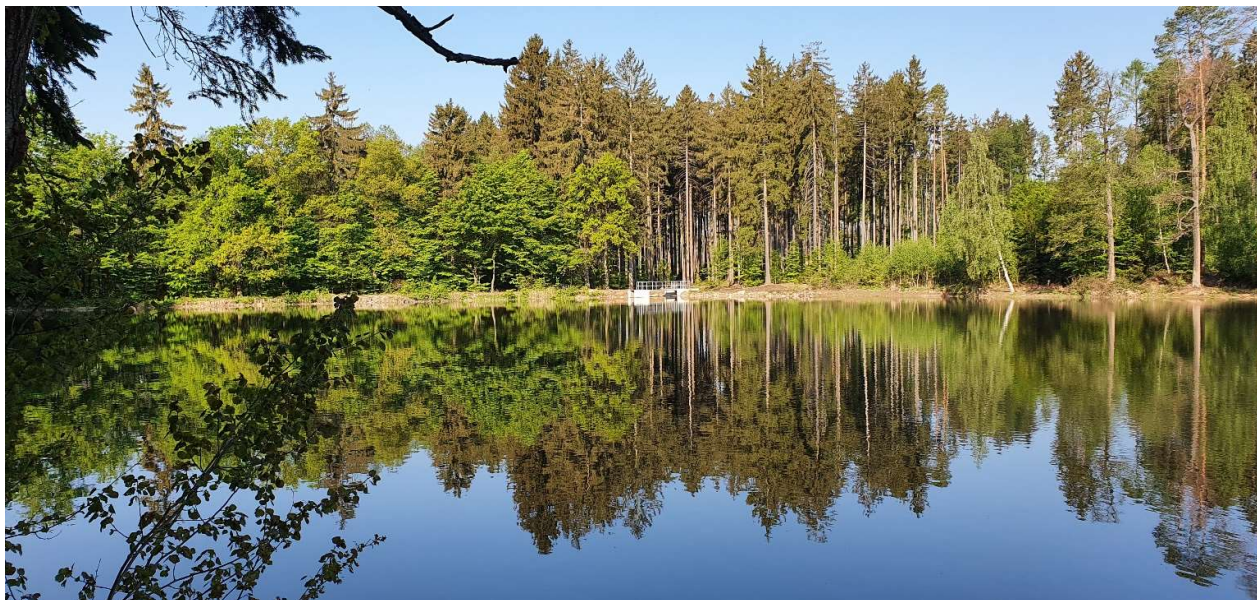
V dubnu proběhly terénní úpravy okolí rybníka, kde byla rozhrnutá hlína a kompost a vysetá tráva. A tak se Raják zase stal příjemným místem pro procházku, odpočinek, nebo koupání.

Často slýcháme, že odtěžením sedimentu a zbudováním nového sdruženého výpustního objektu došlo ke snížení hladiny vody. Ano, oproti původnímu stavu došlo ke snížení hladiny vody o 15 cm. Ale je třeba si také uvědomit, že odtěžením 40 cm sedimentu v celé ploše rybníku a následnou úpravou dna došlo k jeho prohloubení a vody je v něm tedy více než dříve. Hloubka uprostřed rybníka je nyní 1,8 m, hloubka u sdruženého výpustního objektu – nejnižšího místa – je téměř 2 m. Kdyby byla ponechána v rybníku původní výpust' (což nebylo možné vzhledem k vyjádření Lesů České republiky, s.p.), hladina vody u ní by i po odtěžení sedimentu nikdy nepřesáhla více než 180 cm, vody by tedy rozhodně nebylo více.

Ještě před pěti lety jsme ani nedoufali, že by se odtěžení sedimentu z rybníka mohlo podařit. Finanční prostředky, se kterými obec hospodaří jsou, díky splácení dluhu za zbudování kanalizace a ČOV, velmi omezené. Buďme rádi, že se dílo podařilo, že se zde bude dařit rybám, a i my ho můžeme využívat k osvěžení v horkých letních dnech. Na toto dílo můžeme být pyšní také proto, že je poskytovatelem dotace, Ministerstvem zemědělství, prezentováno na seminářích jako vzorový projekt.

Rybáři postavili před rybníkem menší hráz, která by měla zabránit volnému přitékání nečistot.

Rybník dnes.

Akce v roce 2020

Vzhledem k situaci, která v naší zemi nastala na jaře letošního roku, nebylo možné, aby proběhly všechny plánované akce. Věříme ale, že ty podzimní se uskuteční.

V první polovině roku proběhly tyto akce:

Tříkrálová sbírka

Ples základní a mateřské školy Podomí

Vystoupení Krásenských divadelních ochotníků

Lyžařský zájezd s TJ Sokol Podomí

Podomské mlaskání

Ostatková zabíjačka a večerní zábava

Beseda s manželi Flochovými – Toulky po Balkánu

Skákací hrad pro děti

V druhé polovině roku se můžete těšit na tyto akce:

Volejbalový turnaj – Memoriál Rosti Gregora – 12. 9.

Odpoledne pro děti – 19. 9.

Podomské prďák – 28. 9.

Český den proti rakovině – 30. 9.

Pletení adventních věnečků – 27. 11.

Rozsvícení vánočního stromu – 28. 11.

Betlémské světlo ve zvonici – 24. 12. 2018, 8:00 – 15:00 hod.

Beseda s manželi Flochovými

Velkoobjemový kontejner bude v naší obci umístěn 22. října 2020.

Vážení občané, přejeme vám pěkné podzimní dny a věříme, že se budeme moci scházet na akcích, které pro vás plánujeme uspořádat.

Za zastupitelstvo obce Podomí K. Ševčíková

Cvičení s TJ Sokol Podomí

Také v letošním roce bude probíhat pravidelné cvičení pro děti s TJ Sokol Podomí. Nově budou každé úterý od 15 do 16 hodin cvičit děti z mateřské školy (od tří let), školáci budou cvičit každé úterý od 16 do 17 hodin. Cvičení začíná 6. října. Bližší informace poskytne paní Petra Fialová, nebo Kateřina Ševčíková. Děti, které budou do cvičení chodit musí být členy TJ Sokol Podomí.

Oprava zvoničky na eurocestě

Také jste si všimli, že stříška zvoničky na eurocestě září na dálku jako v roce 2011, kdy nám ji 30. října slavnostně předala skupina Deja-vu? To proto, že několik členů této skupiny přijelo, aby zvoničku opravilo do téměř původní podoby. Děkujeme!

Ve čtvrtek 20. srpna provedli členové skupiny Deja-vu menší opravu zvoničky, která je na eurocestě už téměř deset let.

Myslivecký spolek KOJÁL

Myslivecký spolek Kojál se sídlem v Podomí, je zájmová organizace, která hospodaří na výměře cca 1 046 ha. Jedná se výhradně o polní honitbu, která se rozkládá od obce Ruprechtov přes Podomí a Krásensko až po hranice katastru obce Lipovec a Kulířov. Převážná část členské základny je z obcí Krásensko, Podomí a Ruprechtov. Při procházkách přírodou je možné si všimnout mysliveckých zařízení či krmných zařízení. Každý člen spolku má osobně přiděleno nějaké zařízení, o které celoročně pečuje. Jedná se především o drobné opravy nebo nátěry těchto zařízení, v zimním období o doplňování krmiva. Doplňuje se objemové krmivo – seno, a jadrné krmivo – převážně ječmen, event. pšenice či směs obilí. Nedílnou součástí krmelce je slanisko, kde formou medicijního lizu (komplex vitamínů a minerálů) dostává zvěř potřebné látky či léčiva.

Ve vedení spolku je Výbor MS, který se pravidelně schází a řeší problémy, které se vyskytly, plánuje činnost na celý rok, např. brigády, dětské dny, členské schůze...

Po několik desetiletí byla součástí našeho spolku také střelnice, která musela ustoupit výstavbě nových rodinných domů. Spolek vlastní skladiště materiálu – mysliveckou chatu, ve které probíhají v letním období schůze, při dětském dni poskytují zázemí pro organizátory i účastníky nebo si tuto chatu mohou zájemci půjčit za účelem pořádání rodinných či společenských oslav.

Na zabezpečení činnosti a rozvoj spolku si členové přispívají členskými příspěvky nebo brigádnickou činností. Poslední dobou oceňujeme také dotační činnost. Tímto bychom chtěli poděkovat OÚ Podomí a OÚ Krásensko za finanční podporu a OÚ Ruprechtov za materiální zabezpečení a zapůjčení techniky v případě potřeby. Na oplátku pořádáme pro děti každoročně v Podomí a Krásensku zábavné odpoledne. V případě zájmu členové našeho spolku organizují přednášky pro děti školou povinné. Teoretická část probíhá na chatě a v případě zájmu ukážeme krmná zařízení a odborný výklad v přírodě.

Postupem doby se z naší přírody vytrácí drobná zvěř – bažanti, koroptve, zajíci. Náš spolek se rozhodl, že se pokusí vrátit zpět do naší přírody bažanty. Z tohoto důvodu byla v Ruprechtově vybudována oplocená plocha, do které byla pernatá vysazena. Čas ukáže, zda se zde udrží. Obdobně se snažíme o vrácení bažantů do přírody i v Krásensku. Pro podporu udržení pernaté, je zapotřebí, aby spolek alespoň pro začátek dodával krmení do zbudovaných zásypů a věnoval této činnosti patřičný důraz. Aby bažanti měli patřičnou „krytinu“ měli se kam schovat, vysázel spolek několik desítek stromů.

Závěrem si snad můžeme dovolit říci, že člověk čerpá po mnoho staletí a tisíciletí z přírody mnoho dobrého. Možná nastává čas, aby lidstvo začalo také něco přírodě vracet.

Ing. Igor Bohuslav

Májka byla letos postavena jako jedna z mála, pokud jde o okolní vesnice. V době, kdy se měly nosit roušky, nebylo takových akcí mnoho.

Chválíme úklid chodníků a okrajů silnic v obci, jsou čisté, upravené a zametené, zbavené trávy.

Místní knihovna

Citát:

„S knihami je to jako s lidmi“ jen velmi malý počet něco znamená a zbytek se ztrácí v množství“. Voltaire
Doba, v níž se v letošním roce nacházíme, je nepříznivá a složitá díky pandemii. Přesto bychom chtěli dětem umožnit, jako i v předchozích letech, zapojit se do soutěže „Jižní Morava čte“. Tentokrát na téma: **SVĚT V OBRAZECH**. Odevzdanou prací mohou být příběhy, povídky, básničky, či výtvarná díla ze světa reálného nebo fantazijního.

Více informací je možné získat v knihovně.

Do knihovny jsou zvány nejen děti, ale uvítáme rádi každého, kdo si přijde vypůjčit knihu z naší nabídky, přinese nějaký návrh, námět nebo se jen tak za námi zastaví.

Knihovníci

Vyhodnocení soutěže „Jižní Morava čte“ za rok 2020. Zvítězila Edita Grenarová.

Z činnosti sportovního kroužku

Další úspěch našich florbalistů

Ve středu 4. března se naši chlapci ze 4. a 5. třídy zúčastnili florbalového turnaje Cirsia ve Sloupu.

Po třetím místě v okresní soutěži ve Vyškově a dobrých výsledcích v minulých ročnících patřili k favoritům. To také potvrdili už v úvodním utkání s Jedovnicemi, které porazili 7:3. V dalším utkání nastoupili proti loňským vítězům – Křtinám. Tentokrát jsme je porazili 11:3. Kluci si začali víc věřit a pokračovali ve stále lepších výkonech. Lipovec přehráli 12:1, Ostrov 8:1.

Následoval nejtěžší zápas s domácím Sloupem. I ten jsme po vyrovnaném boji vyhráli 4:2. A tak mohli kluci zvednout nad hlavu pohár za první místo.

Náš tým hrál v této sestavě – první trojka Štěpán Vintř, Mirek Matuška a Matěj Melša.

Druhá trojka – Jan Ludl, Jan Tomek a Tomáš Pernica. V brance se střídali Alexej Pliska a Vojtěch Fiala.

Všem těmto chlapcům blahopřejeme a děkujeme jim za dobrou reprezentaci naší školy!

Naši chlapci už třikrát po sobě patřili mezi nejlepší.

Povídka

Lov pod Stagnovem

(z povídek o rychtářovském hrádku)

Rychtářovský hrádek Stagnov byl takové menší šlechtické sídlo. Patřil do majetků panství dědického. A pán na Dědicích potřeboval na hrádku malou, ale ozbrojenou posádku, která měla za úkol chránit Rychtářov a okolní osady, které patřily všechny do majetku dědického panství. Ale cesta, která vedla nedaleko kolem hrádku, ta už byla hranicí se sousedním velkým a rozpínajícím se panstvím pánů rytířů z Holštejna, které bylo neustále rozšiřováno. Rytíři z Holštejna byli neobyčejně rozpínaví a hájili svá území, lesy a vesnice se zbraněmi v rukou a neobyčejně krutě. Také rytíř Friduš z Linavy, který pobýval na hradě Račice, než ho král dobyl, býval loupeživý. Ani jediný kupec se svým vozem si nebyl před Fridušem a jeho zbrojnoši jistý svým bezpečím. Ale holštejnští rytíři a jejich zbrojnoši byli mnohem horší a krutější. Před nimi se každý kupec třásl strachy. Když nezaplatil vysoký poplatek za to, že jede přes území pánů z Holštejna, byl krutě potrestán a mnohdy i okraden.

Děj naší povídky se odehrává v době po vypálení Kuchlova i Stagnova, v době vlády Lucemburků, někdy na přelomu 14. a 15. století. Jednoho dne, když byla spálená střecha hrádku opravena a hrádek byl znovu obydlen, vydal se purkrabí Velen s několika zbrojnoši na lov. Bylo sychravé počasí, místy kolem říčky mlžný opar, ale v hrádku neměli žádné maso, kromě toho, které se ušlo v komíně. Věděl, že protější les za cestou už patří do majetku panství

holštejnského. Ale řekl si, že na Holštejn je daleko a zvěře v jejich lesích je dost. A také nedaleko hrádku, v holštýnském lese vyskočil před pěšími lovci srnec. Běžel lesními křovinami, ale dva lovečtí psi běželi po jeho stopě a za nedlouhou chvíli ho nahnali zpátky k lovcům. Dva z lovců po něm vystřelili z loveckých kuší a jeden šíp ho zasáhl. Srnec ještě chvíli běžel, ale pak padl do zeleného mechu a jeden ze psů se mu zakousl do hrdla a srncův život ve chvílce zhasl. Ale lov pokračoval dál. Psi narazili ve smřči na laň s kolouchem a štváli je lesem. Ale když laň přeběhla lesní rozcestí a psi se hnali se štěkotem za ní, vtom jeden ze pes zavyl bolestí a svíjel se na zemi. Z hrudi mu trčel vystřelený šíp z kuše a pes dodělával. Po chvíli přiběhli ale lovci z hrádku a prohlíželi mrtvého psa. V té chvíli vyjeli tři zbrojnoši na koních a na sedlech koní měli erby pánů z Holštejna. Jeden z holštejnských zbrojnošů tasil meč a zavolal na lovce z hrádku: „Odhoďte zbraně a odejděte z lesů našeho pána rytíře Voka.“ Ale v té chvíli se ozval dusot koně a na rozcestí přijel purkrabí z hrádku. Když poznal zbrojnoše z Holštejna, vytrhl svůj meč z pochvy a rozjel se bojovně proti nim. Ale v tom zasvištěl další šíp a purkrabí z hrádku ho měl zabodnutý v prsou. Šíp mu prostřelil kožený kabátec, purkrabí se sotva udržel v sedle na koni. Holštejnští zbrojnoši zaútočili proti pěším lovcům z hrádku, ale boj byl krátký. Jeden z lovců byl raněn mečem, ostatní se dali na útěk. Z levé paže lovců tekla krev a pokoušel se vstát. Po chvílce se mu to podařilo, ale musel se opřít o strom, aby se udržel na nohou. Purkrabí z hrádku visel mrtvý ze sedla a kůň stál. Na koni před sedlem měl uvázaného srnce. Jeden holštejnský zbrojnoš srnce odtrhl a dal ho na své sedlo. Z hloubi lesa se ozval štěkot blížícího se psa. Holštejnský zbrojnoš si připravil kuší a čekal, až se pes objeví v mlze mezi stromy. Za několik okamžiků se objevil. Byl to velký hnědý pes s hustou srstí a silnými běhy. Z mordy mu ještě visely kusy světlé srsti z břicha jeleního koloucha, kterého před chvílí uštvál a zardousil. Šíp z kuše zbrojnoše znovu zasvištěl a pes zavyl bolestí. Raněný lovec z hrádku se sesunul po kmenu stromu a zůstal ležet zkroucený u stromu. Mrtev ale nebyl. Tiše sténal, ale žil. Holštejnští zbrojnoši se rozjeli lesem směrem, odkud přiběhl velký hnědý pes. Prohledávali mladý smrkový porost, až jeleního koloucha našli. Měl pokousané břicho a prokousnuté hrdlo. Velký pes ho uštvál a zardousil.

Těžce raněný lovec ze Stagnova se probral z mdloby a vydal se s velkými bolestmi na cestu domů. Před branou upadl znovu do bezvědomí. Tam ho našli zbrojnoši, kteří se lovu nezúčastnili. Kůň mrtvého purkrabího se pásł nedaleko, na loučce u lesa. Svého mrtvého jezdce někde v lese ztratil. Našli ho až druhý den v houští, nedaleko lesního rozcestí, kde se utkali lovci s holštejnskými zbrojnoši. Štvanice v lese holštejnského panství skončila tragédií. Purkrabí z Hrádku byl mrtvý a jeden lovec zraněn. Dva cvičení lovečtí psi leželi v lese nedaleko od sebe mrtví a z hrudi jim trčely smrtelné šípy. Hrádek zůstal bez velitele a ze zbrojnošů zbyla jen hrstka mladých, nezkušených, skoro ještě chlapců.

Karel Vágner

Základní a mateřská škola Podomí

„Škola uzavřena – mimořádné opatření“ – tento zápis se denně objevoval v třídních knihách všech ročníků nejen naší školy už od 11. března, kdy byly kvůli koronavirové pandemii školy uzavřeny. Výuka se přesunula do virtuálního prostředí a probíhala přes internet. V naší škole byl k výuce využíván především software, který škola již dříve využívala k elektronické evidenci, klasifikaci a komunikaci. Během celého tohoto období byly žákům zasílány úkoly, které obsahovaly výuková videa, prezentace, kvízy, testy či odkazy na edukační aplikace. Zadávání probíhalo jednotnou formou s týdenní pravidelností. V některých ročnících a předmětech probíhala online výuka živě, ale většinou výuka nabízela dětem (a jejich rodičům) časovou flexibilitu. Děti si mohly práci rozplánovat, hospodařily se svým volným časem samy. Kdo byl šikovný a zvládnul vše vypracovat dříve, mohl po zbytek týdne odpočívat. Z výsledků dotazníku, který byl v období distanční výuky zaslán žákům druhého stupně a všem rodičům, vyplynulo, že tento způsob zadávání, kvantita i náročnost úkolů byly přiměřené. Distanční výuka probíhala tedy bez větších komplikací, její efektivitu však prověří

teprve čas. Elektronizace výuku jistě značně modernizovala, pravděpodobně však nemohla v plné míře nahradit osobní účast žáků ve výuce.

Před květnovým návratem části žáků bylo v naší škole provedeno několik technických a organizačních opatření: instalace bezdotykových desinfekčních automatů, pořízení dávkovačů na desinfekci a zásobníků na jednorázové ručníky do všech tříd, pořízení ochranných pomůcek, pravidelná desinfekce povrchů a hlavně důmyslné naplánování bezpečného chodu školy, který byl plně v souladu s veškerými protivirovými opatřeními.

Jako první se po rozvolnění vládních omezení do školy vrátili žáci devátého ročníku. Těm nejvíce chyběla příprava na přijímací zkoušky, které byly na středních školách odsunuty z dubna až na 8. června. Návrat ovšem nebyl povinný, a tak se 11. května do lavic vrátilo 6 žáků 9. ročníku. Chodily do školy 4 dny v týdnu a jejich výuka byla výhradně zaměřena na intenzivní přípravu k přijímacím zkouškám – vyplatilo se, všechny tyto žákyně byly přijaty ke studiu na zvolených středních školách. Výuka ostatních předmětů pro ně, stejně jako pro jejich spolužáky, kteří se těchto příprav osobně nezúčastňovali, i nadále probíhala na dálku. Po termínu přijímací zkoušky na střední školy zůstala distanční výuka pro žáky 9. ročníku hlavní formou vzdělávání, nadále se mohli setkávat ve škole se svými učiteli v rámci konzultačních hodin.

Ve druhé vlně se do školy vrátilo 54 žáků prvního stupně (což znamená cca 60%). Po dvouměsíčním odloučení od kamarádů se už všichni do školy velice těšili. Organizační a bezpečnostní opatření zpočátku tato očekávání pravděpodobně zklamala. Děti byly totiž vyučovány v uzavřených skupinkách a jejich pohyb po škole byl značně omezen, spojen s přísným dodržováním hygienických opatření. Na druhou stranu byla výuka více než kdy jindy prokládána pobytem venku či doplňována aktivitami na žákovských laptotech. Těchto přenosných počítačů vlastní škola 20 a získala je z projektu Šablony II.

Třetí, poslední vlna rozvolňování, se týkala žáků 6. – 8. ročníku. I tyto děti často nesly sociální izolaci velice těžce, a tak uvítaly, že se alespoň s některými svými spolužáky mohly od 8. června zase opět setkávat.

Našich dvacet nových prvňáčků se ještě na školu těší. Přejeme si, aby jim to dlouho vydrželo...

Ani jim nevadilo, že se ve škole musely opět učit. Ostatně – dva dny v týdnu, kdy byly pro každý ročník vypsané termíny konzultací, po dobu jednoho měsíce byly pro mnohé příjemným zpestřením a možností ověřit si, jak zvládli učivo zadávané v rámci distanční výuky. Do lavic se v rámci konzultačních hodin vrátilo 45 žáků druhého stupně, tedy něco přes 60 %.

Na školní rok 2019/2020, jehož závěr neprobíhal vůbec standardně, budeme jistě dlouho vzpomínat. Snad už se podobná situace nebude v budoucnosti opakovat. Školní rok 2020/2021 jsme zahájili za zvýšených hygienických opatření společným shromážděním v tělocvičně školy, přivítali jsme mezi námi 20 žáků prvního ročníku, celkem v letošním roce navštěvuje školu 170 žáků. Informace ze života školy můžete nalézt na internetových stránkách školy www.zspodomi.cz.

Mgr. Jitka Kocmanová

Pohádka

Jak hajný Konvalinka pásal zajíce

Jednoho rána přiběhli všichni zajíci z lesa Zanybly před hájenku hajného Konvalinky. Seděli před hájenkou a naříkali, že nemůžou na louku. „Proč se byste se nemohli jít pást, když je na louce u potůčku Podomky tak chutná zelená tráva?“, ptal se hajný. Ale zajíci bědovali dál a naříkali, že se na kraji lesa schovává lišák Rezák, čeká tam ve křoví a těší se, jak bude chytat zajíce a jak si na nich bude pochutnávat.

„Tak lišák Rezák?“ povídal Konvalinka. „Já půjdu na louku s vámi a můj pes Alík, ten lišáka prožene!“ A tak se také stalo. Konvalinka vzal psa Alíka a šli na kraj lesa, k zelené louce. Všichni zajíci hopkovali za nimi a těšili se, jak se pěkně napasou chutné, zelené travičky. Alík byl hodný pes a toho se zajíci nebáli. A když mu hajný přikázal, aby prohnal lišáka nebo zlou kunu, tak jen zavrčel a uháněl za nimi. A tak tomu bylo ten den také. Lišák Rezák ležel na kraji lesa ve křoví a v očích měl samou nedobrotu. Číhal, až přijde na louku první zajíc, jak se do něho hned pustí a jak si pošmákne. Ale čekalo ho zklamání. Pojednou se na kraji lesa objevil hajný Konvalinka a za ním běžel jeho pes Alík. Lišák Rezák se lekl a přikrčil se ve křoví, jen aby ho nebylo vidět. Ale to mu vůbec nepomohlo. Konvalinka ukázal Alíkovi na křoví a přikázal mu: „Běž, Alíku, a prožej lišáka a dej mu na pamětnou!“ A po těch slovech se Alík naježil, zle zavrčel a vyrazil do křoví. A lišák Rezák, když zahlédl Alíka, tak na nic nečekal, vyskočil ze křoví a utíkal, co mu nohy stačily přes louku a okolo potoka, jen aby ho Alík nedoběhl. Ale Alík byl lovecký pes a uměl běhat rychleji než zajíci. A jak už Rezáka dobíhal, tak ho několikrát chňapl za jeho huňatou oháňku a lišák vždy zavřeštěl a přidal do běhu. Alík lišáka chňapl za oháňku ještě jednou a pak už ho nechal. Lišák zavřeštěl znovu, skočil přes potok a běžel až na kopec Kojál a tam se schoval v lese, v neprostupné houštině. Celý týden z houštiny nevylézal, jen za hluboké noci a na zajíce pod lesem Zanyblem už nikdy nedostal chuť. A zajíci z lesa Zanybly se každé ráno chodili pást do louky pod lesem a už se vůbec lišáka nebáli. Však kdyby se tam lišák Rezák někdy ukázal, on by ho Alík z hájenky tak prohnal, že by mu zas na zajíce přešla chuť!

Karel Vágner

Podomáček č. 23, září 2020, občasník obce Podomí. Vydává OÚ Podomí 89, tel. 517 385 445, zdarma. Náklad 200 ks. Redakční rada: Karel Gregor, Eduard Trdý. Neprošlo jazykovou úpravou. Příspěvky mohou být kráceny. Kresba na titulní straně E.Č.Křetínský.